

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ ВИХОВАННЯ НАПН УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ПОЧАТКОВОЇ, ІНКЛЮЗИВНОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ
ОСВІТНЬО-РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР РДГУ

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ І ВИХОВАННЯ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПОСТУПУ УКРАЇНИ»

28 КВІТНЯ 2022 РОКУ
РІВНЕ

УДК 373.3.011.3-051:005.336.5
ББК 74.204.2
П- 84

Рекомендовано до друку
вченою радою Інституту проблем виховання НАПН України
(протокол № 5 від 28 квітня 2022 р.)
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 4 від 28 квітня 2022 р.)

Рецензенти:

Безкорвайна О.В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри міжкультурної комунікації, теорії та історії зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Журба К.О., доктор педагогічних наук, професор лабораторії морального, громадянського та міжкультурного виховання Інституту проблем виховання НАПН України

Професійний розвиток педагога: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Рівне, 28 квітня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 146 с.

У збірнику представлено наукові матеріали, що включені до програми Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми освіти і виховання в умовах євроінтеграційного поступу України».

У виданні висвітлюються актуальні проблеми організації освітнього і виховного процесу у закладах освіти, традиції та інновації вищої школи в осмисленні вітчизняного і зарубіжного досвіду, особливості освіти й виховання у цифровому просторі, досягнення і перспективи інклюзивного навчання в Україні та за кордоном.

Збірник рекомендований для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти і всіх тих, хто цікавиться питаннями історії та сьогодення системи освіти.

Відповідальність за автентичність цитат, правильність фактів і посилань, достовірність матеріалів та грамотність несуть автори публікацій.

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

© Кафедра педагогіки початкової, інклюзивної та вищої освіти Рівненського державного гуманітарного університету, 2022.
Укладання.

© Автори статей, 2022

досвідом учасників. Основна частина тренінгів присвячувалась різноманітним вправам із використанням усього потенціалу особистості: інтелекту, товариськості, відкритості, артистичності, багатой уяви, лідерських якостей, спостережливості, рефлексивності тощо.

Також були спеціально підібрані методики спрямовані на розвиток вербальної та невербальної креативності, на групову й на індивідуальну форму роботи. Основною метою тренінгів була активізація креативності у вирішенні проблемних життєвих та педагогічних ситуацій, усвідомлення та подолання бар'єрів прояву креативності.

Таким чином, тренінг-технології позитивно впливають на підвищення мотивації для творчої діяльності майбутнього вихователя. Участь студентів у тренінгових програмах сприяє набуттю професійних практичних знань та навичок і створюють безпрецедентну «територію» для творчої самореалізації, розвитку та вдосконалення особистості майбутніх вихователів. Тренінг креативності нагадує гру, в процесі якої вирішуються справжні життєві проблеми та одна з найбільш важливих – потреба у творчому самовираженні та розвитку своєї особистості.

Список використаних джерел:

1. Kashapov Mergalyas. Creative thinking training as a means of development of conflict competence of a professional. *Psychology: State of the art*. № 3. 2010. С. 463-481.
2. Mannucci, Pier Vittorio, Orazi Davide C., De Valck Kristine. Developing improvisation skills: The influence of individual orientations. *Administrative Science Quarterly*, 2020.
3. Mirzagitova Alsu Linarovna, Akhmetov Linar Gimazetdinovich. Self-Development of Pedagogical Competence of Future Teacher. *International Education Studies*. №8.3. 2015. С.114-121.
4. Puccio Gerard J., et al. Creative problem solving in small groups: the effects of creativity training on idea generation, solution creativity, and leadership effectiveness. *The Journal of Creative Behavior*. № 54.2. 2020. С. 453-471.
5. Uliskina T. K.; Aginskaya N. V.; Karpukhina M. A. The role of the innovative methods, systems and ways in the training of communicative skills in a foreign language. *Modern Science*. № 2. 2018. С. 39-49.

ЦИФРОВА ОСВІТА ЯК КРОК ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СТАНДАРТУ ОСВІТИ

Яковишина Тетяна В'ячеславівна,
кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри педагогіки початкової,
інклюзивної та вищої освіти, Рівненський
державний гуманітарний університет,
м. Рівне

Пандемія, напад Росії на Україну призвели до обмеження фізичної мобільності, а відтак активізувалося дистанційне навчання. Здобувачі освіти, викладачі вимушено обирають дистанційну освіту, використовуючи різні онлайн-платформи, курси та вебінари, адже сучасний рівень розвитку цифрових технологій дозволяє закладам вищої освіти перейти на інноваційні освітні практики. На жаль, цифрове середовище значною мірою впливає на процес спілкування, що є важливим аспектом в процесі здобуття вищої педагогічної освіти. Зміст навчання потребує розширення, однак онлайн-курси не можуть замінити «живого», нехай і дистанційного, спілкування, людина все ж таки повинна зберегти себе й власні інтелектуально-культурні потенції.

На нашу думку, цифрова освіта, яка нині переживає такий бурхливий розвиток в Україні, має потужне поле реалізації в сучасних ЗВО через:

- надання можливості доступу до освітніх матеріалів;
- забезпечення цифрової грамотності фахівців в галузі освіти;
- забезпечення проведення тестування, зокрема тестування рівня цифрової грамотності;
- забезпечення отримання електронних документів, що підтверджують проходження навчання;
- формування індивідуального переліку освітніх матеріалів;
- відображення новин та результатів досліджень у сфері освіти;
- поширення ідей цифровізації, доведення інформації щодо новітніх цифрових технологій;
- забезпечення створення можливості надання пропозицій (зауважень) щодо освітніх матеріалів та процесів дистанційного навчання;
- надання інформації про підприємства, установи, організації, які можуть надати доступ до цифрової освіти (центрів цифрової освіти);
- використання методів та механізмів для покращення результатів навчання;
- захист даних, що розміщуються у відкритому просторі, від несанкціонованого доступу, знищення, модифікації.

З огляду на вищезазначене перед вищою освітою в межах реалізації цифрового освітнього середовища актуалізовано такі завдання: розвивати цифрову компетентність керівних, методичних, викладацьких кадрів, батьків, сприяти їхній інтеграції в інформаційний простір держави і світу; забезпечити модернізацію та інтенсифікацію освітнього процесу за рахунок використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій; удосконалити систему управлінського контролю, методичної роботи, науково-методичного забезпечення освітньої діяльності науково-педагогічних працівників та керівництва закладу вищої освіти в цілому; акумулювати перспективний досвід організації управлінської, методичної, освітньо-виховної, інноваційної, дослідно-експериментальної діяльності, забезпечити його адаптацію та упровадження в педагогічну практику; запропонувати здобувачам нові технології, форми й методи освітньо-виховної діяльності (на основі мережевого партнерства і творчої взаємодії, дистанційних навчальних курсів, веб-квестів, Інтернет-проектів тощо); забезпечити діалог та мережеву взаємодію з батьківською громадськістю, освітніми установами, органами влади, територіальною громадою тощо (форум, віртуальна приймальня, психолого-педагогічна онлайн-консультація).

Вирішуючи окреслені завдання, цифрове освітньо-виховне середовище закладу освіти, окрім основної функції – передавати цінності та культурну спадщину від покоління до покоління, визначає ще й низку інших функцій: комунікаційну, інформаційну, розвивальну, творчу, координувальну, контрольну-аналітичну [1].

Найбільш прийнятною платформою, що уможливило ефективність здобуття вищої освіти в умовах війни, вважаємо Moodle, яка є безкоштовною, відкритою (Open Source) системою. Більше того, вона не лише безкоштовна сама, а й не потребує для своєї роботи жодного платного програмного забезпечення. Тобто кожний заклад вищої освіти може впровадити у себе не просто безкоштовну і найбільш досконалу, а ще й абсолютно ліцензійну систему, не витративши жодної копійки на придбання програмного забезпечення. При цьому він може вносити зміни у код у відповідності до своїх потреб.

Moodle є найбільш сприйнятною і доступною платформою дистанційного навчання. Платформа дистанційного навчання – це програмне забезпечення, що дозволяє не тільки розміщувати навчальні матеріали, реалізовувати спілкування «здобувач-здобувач», «здобувач-викладач», контролювати знання студентів, але й здійснювати управління освітнім процесом. Тобто засоби розроблення дистанційних курсів є спеціалізованими

програмними середовищами, що дозволяють інтегрувати та обробляти різні формати медіа-файлів, підтримують міжнародні стандарти електронного навчання, мають інструменти підтримки різних платформ дистанційного навчання, надають можливість використовувати шаблони та отримувати якісний навчальний курс.

Перевагою MOODLE є те, що означена платформа – достатньо гнучка система, в якій викладач може самостійно створювати дистанційний курс та управляти ним, тобто власноруч контролювати доступ до своїх курсів, використовувати часові обмеження, створювати власні системи оцінювання знань, контролювати надсилання на перевірку виконаних студентами завдань, фіксувати завдання, надіслані із запізненням, дозволяти або забороняти студентам перезавдання контрольних завдань (модульних або підсумкових – заліків, іспитів) тощо.

Дистанційний курс може містити різні елементи: лекції, практичні та лабораторні завдання, форум, чат тощо. При цьому можна використовувати текст, презентації, таблиці, схеми, графіку, відеоматеріали, посилання в мережі Інтернет, допоміжні файли та інші матеріали. За результатами виконання здобувачами завдань викладач може виставляти оцінки та давати коментарі.

У Рівненському державному гуманітарному університеті запроваджують MOODLE-платформу (для цього здійснюється підготовка науково-професорського складу), усвідомлюючи, що саме ця система зорієнтована, насамперед, на забезпечення інтерактивної взаємодії між учасниками освітнього процесу, застосовується для організації як заочного та дистанційного навчання, так і для підтримки очного навчання.

Звісно, за таких умов актуалізується проблема цифрової компетентності викладачів, адже це є умовою їхньої швидкої орієнтації в цифровому просторі, якісної взаємодії зі здобувачами, а відтак – участі в українському та міжнародному професійному співробітництві. Ми тлумачимо цифрову компетентність викладача як здатність орієнтуватися в інформаційному освітньому просторі, отримувати дані та оперувати ними відповідно до власних потреб і вимог сучасного цифрового суспільства.

Таке визначення співголосо з тлумаченням, яке можна знайти в Основах стандартизації інформаційно-комунікаційних компетентностей в системі освіти України [2]. Так, у методичних рекомендаціях зазначено: «цифрова компетентність педагогічних працівників є результатом різнобічних здатностей людини та має такі складові: здатності та вміння: здобувати інформацію з різних джерел у зрозумілому вигляді; працювати з різними відомостями; критично оцінювати відомості; використовувати у професійній діяльності цифрові технології; знання: особливостей інформаційних потоків у своїй галузі; основ ергономіки та інформаційної безпеки; функціональних можливостей цифрового простору; конкретні навички з його використання; ставлення особистості до застосування цифрових технологій для відповідальної соціальної взаємодії та поведінки» [2].

Окрім того, оскільки ми розглядаємо цифрову освіту як крок до європейського стандарту освіти, то маємо враховувати і показники діяльності викладачів, розроблені Національним освітнім технологічним стандартом (National Educational Technology Standards (NETS•T) and Performance Indicators for Teachers) (2008):

1) сприяння та стимулювання до навчання та креативності здобувачів: а) сприяють, підтримують та моделюють креативне, інноваційне мислення і винахідливість; б) залучають здобувачів до дослідження проблем та їх вирішення, використовуючи цифрові інструменти та ресурси; в) мотивують здобувачів до навчання, використовуючи співпрацю для формування здобувачами концептуального мислення, розвиток навичок планування, креативних процесів; г) моделюють конструкції пізнавальної співпраці через залучення до спільного навчання здобувачів, колег у віртуальному та традиційному освітньому середовищі;

2) проектування та розвиток цифрового досвіду з навчання та оцінювання. Викладачі застосовують та розвивають досвід оцінювання, використовуючи сучасні інструменти та ресурси: а) проектують або адаптують відповідний досвід з навчання, який об'єднує цифрові інструменти та ресурси, з метою сприяння навчанню та креативності здобувачів; б) розвивають технологічно насичене освітнє середовище, яке надає можливість всім здобувачам задовольняти власні інтереси, ставати активними учасниками у досягненні освітніх цілей, керувати навчанням та оцінювати власний прогрес; в) здійснюють індивідуальний підхід до навчання здобувачів, враховуючи різноманітність стилів навчання, навчальних стратегій та їхніх здібностей, використовуючи цифрові інструменти та ресурси; г) забезпечують здобувачів різноманітними підсумковими оцінюваннями, які пов'язані зі змістом та технологічними стандартами, використовують результати для подальшого викладання;

3) моделювання цифрових дій та навчання: а) демонструють вільне володіння технологічними системами і передачі знань в галузі нових технологій; б) співпрацюють із здобувачами, колегами, батьками, членами спільноти, використовуючи цифрові інструменти та ресурси, з метою підтримки досягнень здобувачів та інновацій; в) знайомлять здобувачів, батьків та колег з новою інформацією, використовуючи цифрові технології; г) моделюють та сприяють використанню існуючих і нових цифрових інструментів для розміщення, аналізу, оцінювання та використання інформаційних ресурсів з метою підтримки досліджень та навчання;

4) сприяння формування цифрового громадянства та відповідальності: а) захищають, моделюють і вчать безпечному, легітимному та етичному використанню цифрової інформації та технологій, у тому числі дотримання авторського права та інтелектуальної власності; б) відповідають на різні проблеми здобувачів, використовуючи особистісно-орієнтовані стратегії, забезпечують необхідний доступ до відповідних цифрових інструментів та ресурсів; в) сприяють, підтримують та моделюють цифровий етикет і відповідну соціальну взаємодію з використанням технологій та інформації; г) розвивають та моделюють культурне розуміння та глобальне усвідомлення, співпрацюючи з колегами та здобувачами інших культур, використовуючи цифрові комунікації та інструменти співпраці;

5) професійний розвиток і лідерство: а) беруть участь у локальних та глобальних освітніх спільнотах з метою креативного використання технологій, спрямованих на підвищення якості і рівня навчання здобувачів; б) демонструють лідерство, проголошуючи бачення інтеграції технологій, беручи участь у загальному ухваленні рішення, створення спільнот, розвиваючи лідерство та технологічні навички; в) вивчають дослідження, професійну практику, що проводяться з метою ефективного використання нових цифрових інструментів та ресурсів, спрямованих на підтримку навчання здобувачів; г) сприяють ефективності, життєздатності та престижу професії вчителя, своєї школи та спільноти [2].

Отже, незважаючи на глобальні зміни в процесі отримання здобувачами знань про навколишній світ, людину, способи життєдіяльності, заклад вищої освіти залишається потужною соціальною інституцією, здатною бути для молодого покоління провідником у величезному різноманітті інформації, соціальних комунікацій, опорою для їхньої особистісної безпеки у цифровому просторі, розвитку соціального досвіду та соціокультурного зростання. Більше того, сучасний університет, стаючи на шлях проголошення цифрової освіти як вагомого кроку до європейського стандарту освіти, використовує цифрові технології як засіб формування особистості майбутнього вчителя, який здатен завдяки технологіям реалізувати свої здібності, розвинути творчий потенціал, навчитися безпечній поведінці в соціальному та цифровому просторі, брати активну участь у соціальному та політичному житті суспільства, уникати різноманітних ризиків у власній життєдіяльності.

Список використаних джерел:

1. Концепція виховання дітей та молоді в цифровому просторі. Національна академія педагогічних наук України. 2021. 52 с.
2. В. Биков, О. Білоус, Ю. Богачков та ін. Основи стандартизації інформаційно-комунікаційних компетентностей в системі освіти України: метод. рекомендації / за заг. ред. В. Бикова, О. Спіріна, О. Овчарук. Київ: Атіка, 2010. 88 с.

ГРОМАДЯНСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЯК ЧИННИК СУСПІЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В УКРАЇНІ

Яремович Марія Андріївна,
здобувач ступеня доктора філософії PhD,
Рівненський державний гуманітарний
університет, м. Рівне, методист КЗ ЛОР
«Бродівський фаховий педагогічний
коледж імені Маркіяна Шашкевича»,
м. Броди

У публікації проаналізовано громадянську солідарність як засіб формування громадянської культури, розглянуто досвід використання освітніх технологій у розвитку громадянськості в Україні. Головна увага зосереджена на характеристичні особливості громадянської солідарності у студентській молоді, в контексті суспільних перетворень в українській державі.

Ключові слова: громадянська солідарність, солідарність, громадянська культура, громадянське суспільство, громадянська ідентичність, громадянин, громадянська освіта, громадянська компетентність, студентська молодь.

Апогеєм розвитку будь-якого суспільства є його трансформаційний перехід у статус «громадянського суспільства». Громадянське суспільство еволюціонує за допомогою багатьох чинників, одним із яких є використання еталона громадянськості, навколо якого відбувається локалізоване об'єднання людей. Інструментом його розбудови є громадянська солідарність, як головна умова консолідації та об'єднання суспільства. Таке суспільство формується та функціонує за вимогами дотримання рівня відповідності встановленим нормам і стандартам включення в суспільні відносини. І саме на цій основі відбувається ідентифікація та об'єднання учасників цих відносин.

Значення солідарності як суспільної цінності фактично неоціненне, саме вона є основою соціальної єдності. Громадянська солідарність проявляється не тільки у спільності почуттів та інтересів індивідів, що є членами певного громадянського суспільства, а й у відповідальності, дотриманні взаємних обов'язків, які у безконфліктний спосіб дають можливість обмінюватися суспільними благами.

Суспільні перетворення, які є невід'ємним атрибутом сучасності, також виступають неабияким викликом для існування не лише суспільства, а й держави в цілому. Саме рівень солідарності в суспільстві, не в останню чергу, визначає ступінь гармонійності його функціонування, життєві шанси та перспективи. Солідарність – це усвідомлення спільної мети й спільної відповідальності. Людина – істота колективна, отже, солідарність – це органічна властивість людських істот, що живуть у тій чи іншій соціальній групі. Навпаки, індивід, який не приймає корпоративних правил, «випадає» із соціуму – це виглядає швидше як аномалія [1]. Тому гостро постає питання формування цієї солідарності, і не лише громадянської, а й культурної, національної, державної.

З М І С Т

Bondarenko Oleksandra PROFESSIONAL TRAINING PEOPLE'S SCHOOL TEACHERS IN DENMARK: THEORETICAL FUNDAMENTALS (FROM THE EXPERIENCE OF ANGELINA ROLYAK)	3
Акімов Вадим Юрійович ПРОБЛЕМА ПРОФІЛАКТИКИ НАСИЛЬСТВА В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗВО У ВИМІРІ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	4
Аношкова Тетяна Анатоліївна ОСОБЛИВОСТІ ГЛОБАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ В НОВИХ РЕАЛІЯХ НА ОСНОВІ ДОСВІДУ США	6
Банак Роман Данилович ІННОВАЦІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	8
Бибик Дар'я Дмитрівна РОЗВИТОК ЦІННІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ	10
Бінецький Дмитро Олександрович ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТАРШИХ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	12
Боровець Олена Віталіївна РАНКОВІ ЗУСТРІЧІ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ: ДИДАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	15
Гавлітіна Тетяна Миколаївна ПРОЄКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИХОВАННЯ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ	16
Герасимчук Юлія Миколаївна РЕАЛІЗАЦІЯ ЗМІСТОВОЇ ЛІНІЇ «ДОСЛІДЖУЄМО МОВНІ ЯВИЩА» У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «СЛОВО. ЗНАЧЕННЯ СЛОВА» В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	19
Глінчук Юлія Олександрівна, Терешко Юрій Миколайович СОЦІАЛЬНА ЗНАЧУЩІСТЬ БЕЗПЕКОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	20
Голя Галина Миколаївна ЦЕРКОВНОПАРАФАЛЯЛЬНІ ШКОЛИ В СИСТЕМІ ОСВІТИ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	21
Гончар Людмила Вікторівна ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОГО БАТЬКІВСТВА У СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	23
Городюк Катерина Володимирівна РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ ЧЕТВЕРТОГО КЛАСУ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	24
Гриців Тетяна Григорівна АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО І ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ У ПОВОЄННИЙ ЧАС	26

Гудовсек Оксана Анатоліївна, Гудовсек Софія Сергіївна РОЛЬ ГРИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НУШ	29
Данилюк Тетяна Василівна СУТНІСТЬ ТА ВИДИ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	32
Джурик Катерина Ігорівна СТРУКТУРА ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ДИСКРИМІНАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	33
Жирун Анна Володимирівна, Синьчук Оксана Миколаївна ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	35
Жирун Оксана Анатоліївна МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	38
Журба Катерина Олександрівна ДУХОВНА І ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВІЙНИ	40
Льницька Любов Віталіївна ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНО-РОЗ'ЯСНЮВАЛЬНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ У ВІЙСЬКОВИЙ ЧАС НА ОСНОВІ СУЧАСНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРІВ	41
Канішевська Любов Вікторівна, Шахрай Валентина Михайлівна ВИХОВНІ ПРЯМУВАННЯ ШКОЛИ І СІМ'Ї В УМОВАХ ЦИФРОВОГО ПРОСТОРУ	43
Карплюк Дарія Володимирівна ПЕДАГОГІЧНА ТВОРЧИСТЬ ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА	45
Китрар Віталій Сергійович УРОКИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК РЕСУРС ДЛЯ РОЗВИТКУ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	46
Ковтунович Тетяна Олександрівна ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПИТАННЯ РОБОТИ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХХ СТОЛІТТЯ)	47
Козлинець Марина Сергіївна ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ГІПЕРАКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	49
Коломоєць Галина Анатоліївна ПІДВИЩЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНИХ ІГОР	52
Корінець (Вакулко) Катерина Петрівна РАНКОВІ ЗУСТРІЧІ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	53
Корнак Христина Іванівна ДО ПРОБЛЕМИ ХРИСТИЯНСЬКИХ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У ВІТЧИЗНЯНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ДУМЦІ (ДРУГА ПОЛ. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ.)	55

Литовченко Олена Віталіївна	
ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ: КЛЮЧОВІ НОВАЦІЇ	58
Луценко Ірина Олексіївна	
ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗДО ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	60
Магурчак Ліана Вадимівн	
ЗАСТОСУВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ІГОР ТА ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	61
Макарук Ольга Любомирівна	
ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ФОРМУВАННЯ ПІДПРИСМЛИВОСТІ УЧНІВ	63
Малиновська Наталія Василівна	
РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	64
Манзик Лілія Федорівна	
ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В НУШ	66
Мельничук Лілія Борисівна, Ілюк Лариса Володимирівна	
СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	67
Мирончук Наталія Миколаївна	
ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ УМІНЬ УЧНІВ НАУКОВИХ ЛІЦЕЇВ: ПРОБЛЕМА ТА ПІДХОДИ ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ	69
Морін Олег Леонідович	
ІКТ-КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА	70
Наливайко Анастасія Іванівна	
ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЦІННОСТІ ВЧИТЕЛЯ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	73
Нечерда Валерія Борисівна	
СИТУАЦІЯ УСПІХУ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	75
Осередчук Ольга Анатоліївна	
РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ РОЗВИТКУ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	76
Остапенко Олександр Іванович	
МОДЕРНІЗАЦІЯ ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТА «ЗАХИСТ УКРАЇНИ» В ЗЗСО В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОНФРОНТАЦІЇ	78
Пагуза Тамара Іванівна, Євтушок Людмила Василівна	
ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ В ЗДО	81
Петрович Анастасія Валентинівна	
ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ: ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	82
Пилипюк Наталія Олександрівна	
СУТНІСТЬ ТА КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	

ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИРІШЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИТУАЦІЙ ТА ЗАДАЧ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НУШ	85
Подерня Наталія Костянтинівна ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗМІСТОВОЇ ЛІНІЇ «ВЗАЄМОДІЄМО ПИСЬМОВО» В ТРЕТЬОМУ КЛАСІ ЗА ЧИННИМИ ПІДРУЧНИКАМИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	86
Попко Дар'я Олександрівна, ДО ПРОБЛЕМИ ДИСЦИПЛІНИ УЧНІВ У ІСТОРІЇ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	88
Потанчук Тетяна Володимирівна ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ГАРМОНІЙНИХ ВЗАЄМИН ВИХОВАТЕЛІВ І ДІТЕЙ З ООП У ЗДО	91
Рагозіна Вікторія Валентинівна РЕАЛІЗАЦІЯ ЯКІСНОЇ ОСВІТИ ДІТЕЙ РАНЬОГО І ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В СУЧАСНОМУ ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ОГЛЯД ЗАКОДАВЧОЇ БАЗИ	93
Рейпольська Ольга Дмитрівна ЯКІСТЬ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ	95
Савельчук Ірина Борисівна ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА УНІВЕРСИТЕТУ	97
Свистун Вікторія Петрівна МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АРТ-ПЕДАГОГІКИ У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	98
Сидорук Галина Василівна, Білоконь Регіна Володимирівна ВАЖЛИВІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ АГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В НУШ (З ДОСВІДУ РОБОТИ СИДУРУК Г.В. ТА БІЛОКОНЬ Р.В.)	101
Скирда Тетяна Сергіївна СТОРИТЕЛІНГ У ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ПІДЛІТКІВ	103
Сойко Інна Миколаївна ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ОСВІТИ	104
Сойчук Руслана Леонідівна ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ В МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ВІДСТОЮВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ	105
Сокол Любов Михайлівна ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛЯРІВ ДО ІНОЗЕМНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВІЙНИ	109
Соляник Марина Геннадіївна ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ГУВЕРНЕРА З ДІТЬМИ З ІНВАЛІДНІСТЮ	110
Стельмашук Жанна Григорівна ВИКОРИСТАННЯ ВЕБІНСТРУМЕНТІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	111

<i>Tarasova Tatiana</i>	KSZTAŁTOWANIE OSOBOWOŚCI SPOŁECZNEGO SUKCESU MŁODZIEŻY: ASPEKT TEORETYCZNY I METODOLOGICZNY _____	113
<i>Тарадайко Дарія Юрійвна</i>	ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СИСТЕМІ РОЗВИТКУ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	115
<i>Третьак Оксана Миколаївна, Козел Софія Володимирівна</i>	ДОДАТОК «ЦИФРОВА ІНКЛЮЗІЯ» ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА З ООП _____	117
<i>Федорченко Тетяна Євгенівна</i>	ЗМІСТОВО- МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШОКЛАСНИКА У СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ _____	119
<i>Харченко Наталія Вікторівна</i>	СПОТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ У ВІДКРИТОМУ ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРІ _____	121
<i>Хом'як Ольга Анатоліївна</i>	ЦІННІСНІ ПІДХОДИ ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА В РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НУШ _____	122
<i>Чернушич Тетяна Анатоліївна</i>	ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ _____	124
<i>Чудінович Валентина Олександрівна</i>	ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙСНОСТІ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА _____	125
<i>Шалівська Юлія Василівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РИТОРИЧНИХ УМІНЬ СПЕЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА _____	127
<i>Шевченко Наталія Олександрівна</i>	ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА (З ДОСВІДУ РОБОТИ) _____	128
<i>Шередько Ірина Георгіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО БАТЬКІВЩИНИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ФОЛЬКЛОРУ _____	130
<i>Шкабаріна Маргарита Андріївна, Марчук Оксана Олександрівна</i>	ТРЕНІНГ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ _____	132
<i>Яковичина Тетяна В'ячеславівна</i>	ЦИФРОВА ОСВІТА ЯК КРОК ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СТАНДАРТУ ОСВІТИ _____	133
<i>Яремювич Марія Андріївна</i>	ГРОМАДЯНСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЯК ЧИННИК СУСПІЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В УКРАЇНІ _____	137